

Landbrugs- og Fiskeriministeriet, som har hver sin praksis på området. Det er ganske udmærket, da den nuværende situation har skabt en del forvirring. Nu kan vi se frem til, at virksomheder behandles ens, uanset om det er det ene eller det andet ministerium, der behandler sagen. Det er godt med forenkling, og det hilser vi velkommen.

At ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om reklame for levnedsmidler, så vores forpligtelser i forhold til EU-retten overholdes, er også ganske udmærket.

Men den største nyskabelse i loven er den del, der beskæftiger sig med oprettelsen af en obligatorisk uddannelse i levnedsmiddelhygiejne. Efteråret har været præget af mange avishistorier om salmonellaangreb i beskidte køkkener, og med jævne mellemrum præsenteres vi for gruppevækkende historier om lokale tilsyns oplevelser på stedlige ud af huset-pizzeriaer og andre fastfoodrestauranter. Det er derfor helt åbenlyst, at vi skal gøre en indsats på området. Folk skal gøres bevidst om den store sundhedsrisiko, der er forbundet med dårlig køkkenhygiejne, og forbrugerne skal kunne føle sig sikre på, at den mad, de indtager, ikke fremkalder sygdomme.

Men den model, der er skitseret i forslaget, kan vi ikke støtte fra konservativ side. Vi mener, der er lagt op til, at uddannelsen vil blive alt for bureaukratisk og forbundet med for mange problemer. Dels har man valgt, at uddannelsen skal foregå i AMU-regi, og AMU-centrene har ikke en sådan uddannelse i øjeblikket, men skal først til at opbygge den. Det koster både penge og ressourcer, som man kunne spare, hvis man benyttede andre uddannelsesinstitutioner end lige AMU-centrene, og der findes mig bekendt andre steder, hvor man har erfaring med netop levnedsmiddelområdet.

Ministeren forudser en udskiftning af personalet på de berørte ansættelsessteder på 10 pct., men alle andre med tilknytning til branchen forudser en udskiftning af personalet på 20 pct., og det vil jo øge omkostningerne væsentligt.

I lovforslaget gives der ingen bud på uddannelsens længde eller egentlige tilrettelæggelse. Det er op til ministeren at fastsætte de nærmere omstændigheder, og det giver ministeren en vidtgående kompetence, som jeg mener burde være lagt ud til Folketinget. Hvis ministeren vil have støtte til forslaget, vil vi faktisk også gerne have indflydelse på, hvordan det skal se ud.

Det står dog klart, at kurset skal afsluttes med en slags eksamen, der udløser et certifikat, og

netop den omstændighed gør, at uddannelsen nødvendigvis må være ret omfattende. Det er ligeledes hensigten at fastsætte bestemmelser om straf, hvis uddannelsen i levnedsmiddelhygiejne ikke gennemføres.

Jeg vil bare sige, at med den formulering siger jeg måske ikke nej til et AMU-kursus, men den siger mig til gengæld, at der er skudt fuldstændig over målet. Det er altså meningen, at alle, der er ansat i mere end 3 måneder på en grillbar, et pizzeria eller lignende, skal have pligt til at deltage i et sådant kursus, uanset om det er studerende, der har et fritidsjob, eller fuldtidspersonale. Det er efter min mening en meget omfattende ordning, og jeg mener ikke, problemets omfang er så stort, at det berettiger til at indføre en ny uddannelse, som er både dyr og besværlig.

Det har vist sig, at smitekilden til sygdomme i forbindelse med indtagelse af fødevarer for det meste er inficerede råvarer. På Amtssygehuset i Herlev viste det sig jo også, at smitekilden til salmonelladødsfaldene og sygdomstilfældene var nogle rå æg, der blev brugt i madlavningen. Årsagen var altså ikke medarbejderne i køkkenet eller det beskidte køkken.

Jeg mener derfor, at ministeren overvurderer effekten af en obligatorisk uddannelse i hygiejne, og i Det Konservative Folkeparti tror vi ikke, den uddannelse vil løse ret mange problemer. Vi har i forvejen Levnedsmiddelkontrollen til at kontrollere tingene tilstand, og det er efter vores mening den instans, der skal sikre, at forholdene er gode og ordentlige.

Det Konservative Folkeparti kan derfor kun støtte den del af lovforslaget, der ikke omhandler en ny uddannelse i levnedsmiddelhygiejne, for vi mener simpelt hen ikke, det vil give den effekt, man ønsker. Vi frygter derimod, at det kun er at smide penge ud ad vinduet, og det kan vi ikke støtte.

Jørn Jespersen (SF):

Efter SF's opfattelse er det et stort fremskridt, at sundhedsministeren nu lægger op til at indføre obligatoriske hygiejnekurser for personer, som er beskæftigede med tilberedning og salg af levnedsmidler.

Lovforslaget skal ses i lyset af de voldsomt stigende problemer med levnedsmiddelbårne sygdomme, vi har set i de senere år. På en meget kort årrække er der tale om en næsten firedobling af sygdomstilfældene, og derfor er det meget afgørende, at der bliver gjort noget ved